BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VLADA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ВЛАДА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
FEDERATION OF BOSNIA AND HERZEGOVINA
GOVERNMENT

Број: 03-02-1075/2026
Сарајево, 21.10.2026. године

ПАРЛАМЕНТ ФЕДЕРАЦИЈЕ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- Представнички дом -

- Дом народа -

Поштовани,

У складу са чланом IV.Б.3.7.ц) (III) Устава Федерације Босне и Херцеговине, а у вези са чл. 163., 164. и 165. Пословника Представничког дома Парламента Федерације БиХ („Службене новине Федерације БиХ", бр. 69/07, 2/08, 26/20 и 13/24) и са чл. 155., 156. и 157. Пословника о раду Дома народа Парламента Федерације БиХ („Службене новине Федерације БиХ", бр. 27/03, 21/09, 24/20 и 60/24), ради разматрања и прихватања, достављам Вам **НАЦРТ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ФАКТОРИНГУ,** који је утврдила Влада Федерације Босне и Херцеговине на 72. сједници, одржаној 20.10.2026. године.

Нацрт закона се доставља на службеним језицима и писмима Федерације Босне и Херцеговине у принтаној и електронској форми (CD).

С поштовањем,

П Р Е М И Ј Е Р
Нермин Никшић

Прилог:
- Нацрт закона на српском језику (CD)
- Текст одредби Закона које се мијењају и допуњују
- Образац број 1
- Образац број 2
- Образац ИФП НЕ
- Закон о факторингу (Службене новине Федерације БиХ, бр. 14/16 и 74/20)

Цо: Федерално министарство финансија
Федерално министарство финанција
госп Тони Краљевић, министар

Adresa: Hamdije Čemerlića 2, 71000 Sarajevo
Tel.: +387 33 66 44 49, Fax.: +387 33 21 24 11, +387 33 66 72 69
www.fbihvlada.gov.ba
e-mail: sekretar@fbihvlada.gov.ba

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ВЛАДА

НАЦРТ

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ФАКТОРИНГУ

Сарајево, октобар 2026. године

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ФАКТОРИНГУ

Члан 1.

У Закону о факторингу („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 14/16 и 74/20) у члану 2. став (1) мијења се и гласи:

„(1) Факторинг је правни посао у којем пружалац услуге факторинга купује предмете факторинга с правом или без права на регрес, а на основу и у складу с уговором о факторингу склопљеним с продавцем и/или купцем.“.

Став (2) мијења се и гласи:

„(2) Краткорочна новчана тражбина је тражбина која доспијева на наплату у року до 360 дана од дана продаје робе, односно пружене услуге, с тим да се рокови доспијећа тражбине могу мијењати искључиво уз сагласност продавца, купца и пружаоца услуге факторинга и под условом да тражбина с измијењеним роком доспијећа доспијева на наплату најкасније у року до 360 дана од дана продаје робе, односно пружене услуге.“.

У ставу (3) ријечи: „уговора о продаји роба или пружања услуга“ замјењују се ријечима: „правног посла продаје роба или пружања услуга“.

У ставу (12) иза ријечи: „услуга факторинга“ додаје се зарез и ријечи: „односно фактор“.

Члан 2.

Члан 3. мијења се и гласи:

„Члан 3.
(Примјена прописа)

На питања која нису уређена овим законом примјењују се одредбе прописа којим се уређују облигациони односи, као и прописа којим се уређују привредна друштва, финансијско пословање, спречавање прања новца и финансирања терористичких активности и других прописа које су друштва за факторинг дужна да примјењују.“.

Члан 3.

У члану 5. став (1) тачка ф) ријечи: „која не може бити већа од 2% номиналног износа откупљене тражбине“ замјењују се ријечима: „из члана 2. став (8) овог закона“.

У ставу (2) ријечи: „која, зависно од износа рачуна, не може бити већа од 50 КМ по сваком рачуну” замјењују се ријечима: „из члана 2. став (9) овог закона која мора бити разумна и у складу са стварним трошковима“.

Иза става (4) додаје се нови став (5) који гласи:

„(5) Агенција за банкарство Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Агенција) може детаљније прописати потребну документацију за провођење послова факторинга.“.

Члан 4.

У члану 14. став (1) ријечи: „из основа уговора о продаји робе или пружаних услуга“ бришу се.

Члан 5.

У члану 15. став (2) ријечи: „настале из основа уговора о продаји робе или пружања услуга у производњи, трговини и услугама као и тражбина настала на основу извођења инвестиционих радова и извоза производа и пружених услуга,“ бришу се.

Члан 6.

У члану 16. став (1) тачка ј) иза ријечи „уговора“ додају се ријечи: „и вријеме трајања уговора“.

Иза става (1) додаје се нови став (2) који гласи:

„(2) Уговор о факторингу може садржавати један или више предмета факторинга.“.

У ставу (2) који постаје став (3) ријечи: „за банкарство Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Агенција)“ бришу се.

Члан 7.

У члану 18. став (1) ријечи: „уговора са купцем и примљеном наруџбом” замјењују се ријечима: „правног посла продаје роба или пружања услуга“.

У ставу (3) ријеч „и“ замјењује се ријечју „припадајућу“, а ријечи: „став (3)“ замјењују се ријечима: „ст. (3) и (5)“.

У ставу (5) ријечи: „фактора уколико је то уговором предвиђено или уколико се не ради о скривеном факторингу“ замјењују се ријечима: „фактора, осим када се ради о скривеном факторингу или када је купац потписник уговора о факторингу“.

Иза става (6) додаје се нови став (7) који гласи:

„(7) Предмет факторинга у смислу преноса тражбине може се доказивати рачуном или другом исправом према којој испоручилац робе или услуге, односно лице којем он наложи, обрачунава испоручену робу или услуге без обзира на то како се та исправа, било у облику писаног документа или

електронског записа у складу са одговарајућим прописима, назива у пословном промету.".

Члан 8.

У члану 19. став (1) иза ријечи: „о истом" додају се ријечи: „осим у случајевима из члана 11. став (2) овог закона".

Члан 9.

У члану 25. став (1) иза ријечи „Федерацији" додају се ријечи: „Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација)".

У ставу (4) иза ријечи „Федерацији" додају се ријечи: „као и Развојна банка Федерације, у складу са прописом којим се уређује оснивање, дјелатност, пословање, организација и надзор Развојне банке Федерације, уз претходно прибављену дозволу Агенције". Иза ријечи: „На банке" додају се ријечи: „и Развојну банку Федерације".

Члан 10.

У члану 27. став (1) број „750 000,00" замјењују се бројем „250 000,00".

Члан 11.

Иза члана 39. додају се нови чл. 39а. и 39б. који гласе:

„39а.
(Оснивање пословне јединице у Федерацији привредног друштва са сједиштем у Босни и Херцеговини, а изван Федерације)

(1) Привредно друштво са сједиштем у Босни и Херцеговини, а изван Федерације које има дозволу од органа надлежног за надзор дјелатности факторинга може да послује у Федерацији искључиво путем пословне јединице.

(2) Привредно друштво из става (1) овог члана које намјерава да обавља дјелатност факторинга путем пословне јединице у Федерацији дужно је да поднесе захтјев Агенцији.

(3) Уз захтјев из става (2) овог члана подноси се:

а) доказ о регистрацији привредног друштва код надлежног органа,
б) дозволу, одобрење или други акт органа надлежног за надзор дјелатности факторинга, којим се потврђује испуњеност услова за преузимање обавеза које настану у пословању пословне јединице у Федерацији,
ц) одлуку надлежног органа привредног друштва о оснивању пословне јединице у Федерацији, која садржи: назив, адресу и дјелатност пословне јединице и лично име заступника са обимом овлашћења,

д) план пословања пословне јединице за прве три године пословања,
е) другу документацију, у складу са прописом Агенције.

(4) Пословна јединица из става (1) овог члана може почети са обављањем дјелатности факторинга у Федерацији по добијању сагласности Агенције и уписа у евиденцију Агенције из члана 43. овог закона.

(5) Пословна јединица оснива се и послује у складу са овим законом и прописима којима се уређује пословање привредних друштава.

(6) Све пословне јединице које је друштво за факторинг из става (1) овог члана основало у Федерацији сматрају се једном пословном јединицом у смислу извјештавања и праћења од стране Агенције и других надлежних органа.

(7) Агенција доноси акт којим прописује документацију из става (3) овог члана, као и врсту података, рокове и начин на који пословне јединице из овог члана извјештавају Агенцију.

39б.
(Оснивање пословне јединице изван Федерације)

(1) Друштво за факторинг које намјерава да обавља дјелатност факторинга путем пословне јединице изван Федерације дужно је да прибави сагласност Агенције.

(2) Агенција доноси акт којим прописује услове и документацију којом се доказује испуњеност услова за добијање сагласности за обављање дјелатности факторинга путем пословне јединице изван Федерације.".

Члан 12.

У члану 43. став (1) мијења се и гласи:

"(1) Агенција води регистар о издатим и одузетим одобрењима за обављање послова факторинга од стране друштава за факторинг са сједиштем у Федерацији и пословних јединица из члана 39а. овог закона.".

У ставу (2) ријеч „Евиденција" замјењује се ријечју „Регистар".

Иза става (2) додају се нови ст. (3), (4) и (5) који гласе:

(3) Поред података из става (2) овог члана, регистар обавезно садржи и податке о адресама пословних јединица и лицима овлашћеним за њихово заступање.

(4) Регистар је јаван и подаци се објављују на интернет страници Агенције уз обавезно ажурирање без одлагања.

(5) Агенција доноси акт којим детаљније уређује услове, садржај и начин вођења регистра, као и начин управљања подацима из регистра.“.

Члан 13.

У члану 45. иза става (2) додаје се нови став (3) који гласи:

„(3) Скупштина одлучује о питањима из своје надлежности у складу са прописом о привредним друштвима, те о другим питањима прописаним овим законом и статутом друштва за факторинг.“

Члан 14.

У члану 46. иза става (3) додаје се нови став (4) који гласи:

„(4) Најмање један члан надзорног одбора активно познаје један од језика који су у службеној употреби у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: БиХ) и има пребивалиште на територији БиХ.“.

Члан 15.

У члану 47. став (2) ријечи: „релевантно искуство стечено у руковођењу пословима или у пословима надзора над вођењем послова друштва за факторинг или другог привредног друштва упоредиве дјелатности са пословима из дјелатности друштва за факторинг” замјењују се ријечима: “најмање двије године искуства на пословима факторинга, односно најмање три године искуства на пословима у другим финансијским институцијама“.

Члан 16.

У члану 50. иза става (5) додаје се нови став (6) који гласи:

„(6) Најмање један члан управе друштва за факторинг активно познаје један од језика који су у службеној употреби у БиХ и има пребивалиште на територији БиХ.“.

Члан 17.

Члан 57. мијења се и гласи:

„Члан 57.
(Одбор за ревизију)

(1) Одбор за ревизију друштва за факторинг чине најмање три члана, које бира и разрјешава скупштина на период од четири године уз могућност именовања на два узастопна мандата. Оснивачким актом и статутом друштва за факторинг може се одредити и већи број чланова одбора за ревизију, при чему укупан број чланова мора бити непаран.

(2) Чланови одбора за ревизију одржавају састанке најмање једном у три мјесеца, а по потреби и чешће, у правилу у сједишту друштва за факторинг.

(3) Чланови одбора за ревизију могу бити лица која имају стручна знања и искуства из области финансија, ревизије и рачуноводства, при чему предсједник и члан одбора за ревизију не може бити члан надзорног одбора и управе, запослен нити имати директни или индиректни финансијски интерес у том друштву за факторинг, а изузев накнаде по основу те функције. Најмање један члан одбора за ревизију мора бити лице које има професионално звање овлашћеног ревизора у складу са прописом којим се уређује рачуноводство и ревизија и знање једног од службених језика који су у употреби у БиХ.

(4) Чланови одбора за ревизију могу бити лица која су чланови надзорног одбора и управе унутар групе којој припада друштво за факторинг, уколико испуњавају услове из става (3) овог члана.

(5) Одбор за ревизију дужан је да, када оцијени да друштво за факторинг послује супротно овом закону или другом пропису, статуту или другом акту друштва за факторинг, надзорном одбору друштва за факторинг да препоруке за отклањање уочених незаконитости и неправилности, као и да захтијева сазивање ванредне сједнице скупштине друштва за факторинг у случају да установљене незаконитости и неправилности могу имати теже посљедице на пословање друштва за факторинг .".

Члан 18.

У члану 60. став (1) тачка а) зарез и ријечи: „насталу на основу уговора о продаји робе или пружања услуга" бришу се.

Члан 19.

У члану 62. став (1) ријечи: „и уговора о продаји робе" бришу се.

Члан 20.

У члану 63. став (1) ријечи: „став (3)" замјењују се ријечима: „ст. (3) и (5)".

Члан 21.

У члану 68. став (4) ријечи: „став (3)" замјењују се ријечима: „ст. (3) и (5)".

Члан 22.

У члану 69. став (3) мијења се и гласи:

„(3) Ревизију годишњих финансијских извјештаја друштва за факторинг може обављати исто друштво за ревизију у континуитету, а најдуже у периоду утврђеном прописом којим се уређује рачуноводство и ревизија.".

Члан 23.

У члану 71. иза става (2) додаје се нови став (3) који гласи:

„(3) Агенција наплаћује накнаде за издавање одобрења у складу са овим законом, за вршење надзора друштава за факторинг и за обављање других послова из дјелокруга Агенције, чија се висина и начин плаћања уређују прописом Агенције.“.

Члан 24.

Иза члана 97. додају се нови чл. 97а. и 97б.који гласе:

„97а.
(Жалбени поступак)

(1) Против првостепених аката Агенције може се изјавити жалба другостепеној комисији Агенције.

(2) Поступак по жалби проводи се у складу са прописом којим се регулише рад Агенције и проведбеним актима Агенције.

97б.
(Регистар факторинга)

Влада Федерације Босне и Херцеговине може путем Финасијско-информатичке агенције, ради повећања правне сигурности, развоја тржишта факторинга, повећања ликвидности привреде те дигитализације финансијских услуга, успоставити електронски регистар предмета факторинга и електронску платформу за њихову евиденцију и размјену те прописати начин њиховог вођења и кориштења.“.

Члан 25.

У члану 98. став (1) у тачки о) тачка на крају замјењује се зарезом и додаје се нова тачка п) која гласи:

„п) не поступа у складу с одредбама члана 97. овог закона.“.

Члан 26.

Члан 99. мијења се и гласи:

„Члан 99.
(Лакши прекршаји друштва за факторинг)

(1) Новчаном казном у износу од 10.000,00 КМ до 25.000,00 КМ биће кажњено за прекршај друштво за факторинг ако:

а) уговор о факторингу није састављен у складу са одредбама члана 16. овог закона,

б) о сазнању стицања и отуђења квалификованог учешћа у друштву за факторинг не обавијести Агенцију у складу са одредбом члана 31. овог закона,
ц) приликом именовања чланова надзорног одбора поступи супротно одредбама члана 46. овог закона,
д) приликом именовања чланова надзорног одбора поступи супротно одредбама члана 47. овог закона,
е) приликом именовања чланова управе поступи супротно одредбама чл. 50. и 51. овог закона,
ф) не осигура подношење захтјева за издавање сагласности за обављање функције члана управе доношењем одлуке или издавањем сагласности у складу са одредбом члана 52. став (2) овог закона,
г) не поступи у складу са одредбом члана 52. став (7) овог закона,
х) приликом именовања одбора за ревизију поступи супротно одредбама члана 57. овог закона,
и) не обавијести Агенцију о изабраном ревизорском друштву у складу са одредбом члана 69. став (8) овог закона,
ј) не обавијести Агенцију у складу са одредбама члана 70. овог закона,
к) не поступи у складу са одредбама члана 104. ст. (1), (3) и (4) овог закона.

(2) Новчаном казном од 10.000,00 КМ до 25.000,00 КМ биће кажњено за прекршај привредно друштво са сједиштем у Босни и Херцеговини, а изван Федерације ако оснује пословну јединицу у Федерацији супротно одредбама члана 39а. став (4) овог закона.

(3) Одговорно лице у друштву биће кажњено за прекршаје из ст. (1) и (2) овог члана новчаном казном у износу од 2.000,00 КМ до 5.000,00 КМ.".

Члан 27.

Иза члана 103. додаје се нови члан 103а. који гласи:

„Члан 103а.
(Доношење прописа Агенције)

Агенција ће посебне прописе у складу са овим законом донијети у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.".

Члан 28.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеним новинама Федерације БиХ".

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е
NACRTA ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ФАКТОРИНГУ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о измјенама и допунама Закона о факторингу садржан је у члану III. 1. тачка ц) који је измијењен амандманима VIII, LXXXIX и CVI и члану IV. A. 20. (1) д) Устава Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација), према којима је у искључивој надлежности Федерације доношење прописа о финансијама и финансијским институцијама Федерације и фискална политика Федерације, а Парламент Федерације, уз остала овлашћења предвиђена Уставом одговоран је за доношење закона о вршењу дужности федералне власти.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

II.1. Идентификација и дефиниција проблема

Разлози за доношење измјена и допуна Закона о факторингу ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 14/16 и 74/20, у даљем тексту: Закон), садржани су у потреби усклађивања са Законом о финансијском пословању ("Службене новине Федерације БиХ", број: 48/16), као и потреби за додатним појашњењем одређених одредби Закона. Тренутно важећи закон није остварио очекиване резултате у погледу развоја тржишта факторинга у Федерацији. Анализом појединачних одредби Закона идентификоване су одређене регулаторне препреке које отежавају улазак нових судионика, смањују број корисника овог инструмента краткорочног финансирања и ограничавају доступност факторинг услуга привредним субјектима који се сусрећу са проблемом отежаног приступа финансирању и посљедично са проблемима ликвидности. Факторинг као инструмент финансирања треба да доприноси јачању ликвидности посебно малих и средњих предузећа, смањењу ризика и унапријеђењу пословног окружења у Федерацији. Нажалост, данас се факторинг тржиште у Федерацији обавља само кроз банкарски сектор, што показује да важеће законско рјешење није у потпуности створило предуслове за развој самосталног тржишта факторинга.

Успјешан развој тржишта факторинга увелико зависи од институционалног оквира, који укључује законодавство и регулаторну инфраструктуру. Један од кључних индикатора развијености факторинг тржишта јест омјер факторинг промета у бруто домаћем производу, који даје објективан увид у тржишну развијеност. Према доступним информацијама на дан 31. децембра 2024. године, овај индикатор у Европској унији износи 11,6 %, док у Федерацији износи свега 0,4 %, што је чак 29 пута мање од просјека ЕУ. Један од главних разлога слабе развијености факторинг тржишта у Федерацији лежи у законској регулативи у смислу значајног ограничења примјене овог финансијског производа. Дакле, нужно је додатно ускладити одредбе Закона са Законом о финансијском пословању у смислу рокова чиме ће се омогућити несметано пословање. Развој факторинга на финансијском тржишту Федерације конкретно ограничавају и одредбе Закона којима се утврђује максимални рок доспијећа за

наплату тражбине. Појам краткорочне новчане тражбине, како је дат у Закону, у пракси се показао као ограничавајући, нарочито у ситуацијама гдје привредни субјекти имају потребу уговарати дуже рокове испуњења обавеза.

Ограничење развоја факторинга на тржишту лежи и у немогућности откупа тражбине на основу рачуна за испоручену робу и извршене услуге, будући да је у Закону дефинисано да је основ за настанак тражбине уговор о продаји роба или пружање услуга у земљи или иностранству.

Одредба Закона којом се утврђује да основни капитал друштва за факторинг не може износити мање од 750.000 КМ, те да се у цијелости мора уплатити у новцу, представља такође једну од баријера за развој небанкарског факторинга у Федерацији. Овако високо постављеним захтјевом за износ основног капитала факторинг друштва отежана је могућност оснивања малих и средњих факторинг друштава, чиме се ограничава понуда услуга искључиво на банкарске групације.

Анализом Закона утврђено је да одређене одредбе захтијевају додатно нормативно прецизирање и усклађивање, те потребу за јасније дефинисање појма факторинга и уклањање уочених правних празнина и недореченост које у пракси стварају изазове у примјени Закона.

Тако је утврђена потреба да се уреди оснивање пословне јединице у Федерацији привредног друштва са сједиштем у Босни и Херцеговини, а изван Федерације, као и оснивање пословне јединице изван Федерације. С тим у вези, потребно је јасније прописати садржај и вођење регистра који води Агенција за банкарство Федерације БиХ (у даљем тексту: Агенција), с циљем повећања транспарентности.

Поред тога, неопходно је јасније прописати надлежности и услове за управу друштава за факторинг, конкретно скупштине, надзорног одбора и управе.

С обзиром да је Законом о рачуноводству и ревизији у Федерацији БиХ утврђено да, између осталог, друштва за факторинг морају имати Одбор за ревизију неопходно је да се у Закон уведу одредбе које дефинишу начин именовања, услове за члана одбора за ревизију као и надлежност одбора за ревизију.

Такође, евидентно је да ће у наредном периоду у случају даљњег развоја тржишта факторинга бити потребно осигурати јединствени приступ различитим регистрима, а првенствено развоју електронских регистара потенцијалних предмета факторинга као и електронске платформе како би се на адекватан начин одговорило на потребе тржишта.

Такође је потребно уредити одредбе које се тичу жалбеног поступка на начин да против првостепених аката Агенције одлучује другостепена комисија.

II.2. Циљеви који се намјеравају постићи доношењем закона

Општи циљ доношења овог закона је већа правна сигурност и развој факторинг тржишта.

Рок за остварење овог циља је 31.12.2027. године.

Посебни циљеви овог закона су:
- усклађивање са прописима о финансијском пословању и рачуноводству и ревизији;
- стварање услова за развој финансијског тржишта Федерације БиХ.

Рок за испуњење овог циља је 31.12.2027. године.

Предложеним Законом ће се створити правне претпоставке којима ће се додатно обезбиједити испуњење оперативних циљева и то:
- подстицање оснивања факторинг друштава;
- одржање ликвидности и смањење задужености привредних субјеката.

Рок за испуњење оперативних циљева је 31.12.2029. године.

II.3. Алтернативна рјешења - идентификација опција

Опција 1: Не предузимати ништа

Користи: Нема користи, циљ није могуће постићи ненормативним рјешењем. Ова опција нема значајне утицаје на подручје социјалне заштите, подручје заштите околиша и привреду.

Трошкови: Ова опција нема значајан утицај на подручје социјалне заштите, подручје заштите околиша и привреду.

Опција 2: (ненормативно рјешење)

Користи: Циљ није могуће постићи ненормативним рјешењем, односно доношењем административно-стручних мјера регулатора без доношења новог закона. Ова опција нема значајан утицај на подручје социјалне заштите, подручје заштите околиша и привреду.

Трошкови: Ова опција нема значајан утицај на подручје социјалне заштите, подручје заштите околиша и привреду.

Опција 3: (нормативно рјешење)

Користи: Нормативно рјешење биће извршено кроз измјене и допуне Закона о факторингу.

Трошкови: Ова опција може имати утицај на подручје привреде у смислу развоја факторинг тржишта и повећања ликвидности привредних субјеката, док на подручје социјалне заштите и подручје заштите околиша нема значајне утицаје.

Опција 4: (нормативно рјешење)

Користи: Друго нормативно рјешење, односно доношење новог Закона о факторингу, тренутно није оправдано будући да се ради о мањем обиму измјена

и допуна Закона. Ова опција нема значајан утицај на подручје социјалне заштите, подручје заштите околиша и привреду.

Трошкови: Ова опција нема значајан утицај на подручје социјалне заштите, подручје заштите околиша и привреду.

II.4 КОНСУЛТАЦИЈЕ

Федерално министарство финансија је обавило консултације с Агенцијом за банкарство Федерације БиХ и Удружењем банака БиХ, те је објавило текст Закона на својој интернет страници. Осим тога, електронским путем је од Агенције и Удружења банака БиХ затражено достављање примједби на Закон о факторингу, с обзиром да Агенција има надзорну функцију у смислу овог закона, а Удружење банака БиХ представља другу заинтересовану страну имајући у виду чињеницу да тренутно једино поједине банке обављају послове факторинга. Највећи број пристиглих коментара запримљен је од стране Агенције. Пристигли коментари су помно анализирани те су сви приједлози и стручне сугестије уграђене у текст Закона.

III. УСКЛАЂЕНОСТ СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

Нису идентификовани прописи Европске уније везани за ову област.

IV. ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПОЈЕДИНИХ ОДРЕДБИ

Чланом 1. се јасније дефинише појам факторинга, мијења се појмовно одређење краткорочне новчане тражбине, која умјесто досадашњих 180 дана доспијева на наплату у року 360 дана, те се утврђује могућност промјене рока плаћања уз сагласност свих субјеката факторинга.
Чланом 2. уређује се примјена прописа у вези са питањима која нису уређена овим законом.
Чланом 3. уређује се висина накнаде као елемента факторинга, као и висина административне накнаде, уколико је иста предвиђена.
Чл. 4. и 5. Предложеним измјенама чл. 14. и 15. важећег Закона брише се одредба по којој је основ за настанак тражбине уговор о продаји роба или пружања услуга, те предмет факторинга постаје основ за откуп тражбине, односно рачуна за испоручену робу и извршене услуге.
Чланом 6. допуњавају се одредбе постојећег члана 16. с циљем прецизнијег одређивања истих.
Члан 7. прописује начине за доказивање предмета факторинга у смислу преноса тражбине. Такође се јасније прописује документација за пренос тражбине.
Чланом 8. допуњава се одредба постојећег члана 19. с циљем прецизнијег одређивања истог.
Чланом 9. допуњавају се одредбе постојећег члана 25. с циљем прецизнијег одређивања истих.
Чланом 10. умањује се износ основног капитала друштва за факторинг са 750.000,00 КМ на 250.000,00 КМ.
Чланом 11. додају се нови чл.39а. и 39б. којима се уређује оснивање пословне јединице у Федерацији привредног друштва са сједиштем у Босни и

Херцеговини, а ван Федерације, као и оснивање пословне јединице ван Федерације.
Чланом 12. детаљније се уређује садржај и вођење података о друштвима за факторинг.
Члановима 13-16. допуњавају се одредбе постојећих чл. 45., 46., 47. и 50. с циљем прецизнијег одређивања надлежности управе друштва, као и услова за чланове надзорног одбора и управе.
Чланом 17. врши се усклађивање са Законом о рачуноводству и ревизији у Федерацији БиХ.
Члан 18. Предложеном измјеном члана 60. важећег Закона брише се одредба да је уговор о продаји робе или услуге основ настанка тражбине продавца.
Чланом 19. јасније се прописује пренос тражбине у извозном факторингу.
Члановима 20-22. допуњавају се одредбе постојећих чл. 63., 68. и 69. с циљем прецизнијег одређивања истих.
Чланом 23. додатно се уређују накнаде Агенције у вези са провођењем активности у складу са овим законом.
Чланом 24. додају се нови чл. 97а. и 97б. Чланом 97а. се уређује рјешавање жалбе по првостепеним актима Агенције на начин да се против првостепеног акта Агенције може изјавити жалба другостепеној комисији. Чланом 97б. даје се могућност Финансијско-информатичкој агенцији да успостави електронски регистар предмета факторинга и електронску платформу за њихову евиденцију и размјену.
Чл. 25. и 26. уређују се прекршајне одредбе у складу са одредбама овог закона.
Чланом 27. додаје се нови члан 103а. којим се утврђује обавеза Агенције за доношење аката у складу са овим законом.
Чланом 28. уређује се рок ступања на снагу овог закона.

V. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА

За доношење измјена и допуна Закона о факторингу нису потребна додатна финансијска средства из буџета Федерације БиХ.

ТЕКСТ ОДРЕДБИ ЗАКОНА КОЈЕ СЕ МИЈЕЊАЈУ И ПУЊУЈУ

Члан 2.
(Појмови)

У смислу одредби овог закона поједини појмови имају сљедећа значења:
(1) Факторинг је правни посао купопродаје постојеће недоспјеле или будуће краткорочне новчане тражбине настале из основа уговора о продаји робе или пружања услуга у земљи и иностранству, која се преноси на фактора уговором и који преузима тражбину од продавца да је наплати у своје име и за свој рачун.
(2) Краткорочна новчана тражбина је тражбина која доспијева на наплату у року до 180 дана од дана продаје робе, односно пружене услуге, а дефинише се уговором о продаји робе или пружања услуга.
(3) Предмет факторинга је откуп сваке постојеће и/или будуће, цијеле или дјелимичне, недоспјеле краткорочне новчане тражбине настале из основа уговора о продаји роба или пружања услуга у земљи и иностранству, закљученог између субјеката који обављајући своју дјелатност ступају у међусобне дужничко - повјерилачке односе.
(4) Аванс представља дио тражбине коју фактор након закљученог уговора исплаћује продавцу тражбине.
(5) Факторинг гарантни фонд представља дио неисплаћене тражбине који фактор задржава до наплате од дужника као гаранцију за наплату камата на исплаћени аванс и накнаде фактору за извршене факторинг услуге и кореспондира са исплаћеним авансом.
(6) Факторинг лимит представља износ факторинг тражбине који се од купца преноси на фактора у складу са прописом о облигационим односима и покривен је инструментом осигурања плаћања прихватљивим за друштво за факторинг.
(7) Камата представља каматну стопу коју фактор обрачунава продавцу тражбине на исплаћени аванс до наплате тражбине од купца.
(8) Накнада представља износ који фактор обрачунава на основицу од номиналног износа откупљене тражбине.
(9) Административна накнада је накнада за оперативне активности везане уз пружање услуге факторинга (вођење евиденције, договарање и праћење отплате предмета факторинга, прикупљање података, израда анализа и давање информација о кредитној способности дужника предмета факторинга итд.).
(10) Купац је пословни субјект који је дужник предмета факторинга.
(11) Продавац је продавац тражбине и повјерилац предмета факторинга.
(12) Пружалац услуга факторинга је свако лице које у складу са одредбама овог закона има право пружати услугу факторинга.
(13) Пословни субјекти су правна лица која самостално наступају у правном промету и учествују у поступку промета роба и услуга ступајући у међусобне дужничко - повјерилачке односе, а то су:
а) привредна друштва која самостално обављају дјелатност производње и продаје производа и врше услуге на тржишту ради стицања добити у складу са одредбама прописа који регулишу пословање привредних друштва,
б) самостални предузетници (обртници) који обављају дјелатности у складу са прописима о обрту и сродним дјелатностима и
ц) субјекти који су организовани као друштва капитала, а пословање им је уређено прописима о јавним предузећима.

(14) Неправилности су стања и поступци који нису у складу са властитим пословним политикама и усвојеним правилима друштва за факторинг те стандардима и правилима струке, или се они досљедно не примјењују, а тиме се угрожава пословање, посебно у вези са организационим захтјевима и управљањем ризицима.
(15) Матично друштво је друштво које у том друштву за факторинг има контролно учешће.
(16) Зависно друштво је свако правно лице:
а) у којем друштво за факторинг посједује већину гласачких права дионичара или чланова;
б) у којем друштво за факторинг има право именовати или смијенити већину чланова управе и надзорног одбора, с тим да је истовремено и дионичар или власник учешћа;
ц) над којим друштво за факторинг има право да врши доминантан утицај на управљање и вођење пословања и то на основу права која власник дионица, односно учешћа црпи из статуса дионичара, односно власника учешћа или на основу уговора закљученог у складу са прописом који уређује привредна друштва;
д) у којем друштво за факторинг има само контролу над већином власничких и гласачких права у складу са споразумом са осталим дионичарима или члановима тог правног лица.
(17) Квалификовано учешће значи директно или индиректно улагање у друштво за факторинг које представља 10% или више капитала или гласачких права, или које омогућава остваривање значајног утицаја на управљање тим друштвом.
(18) Значајно учешће постоји када једно лице има директно или индиректно право или могућност остварити најмање 20% гласачких права у друштву, односно директно или индиректно власништво над најмање 20% капитала тог друштва.
(19) Контролно учешће постоји када једно лице има директно или индиректно право или могућност остварити најмање 50% гласачких права у друштву, односно директно или индиректно власништво над најмање 50% капитала тог друштва.
(20) Учествовање значи учествовање неког лица у другом правном лицу ако:
а) има директно или индиректно улагање на основу којих учествује са 20% учешћа или више у капиталу тог правног лица или гласачким правима у том правном лицу, или
б) има учешће у капиталу тог правног лица или у гласачким правима у том правном лицу мањи од 20%, а стечен је са намјером да, на основу трајне повезаности са тим правним лицем, омогући утицај на његово пословање.

Члан 3.
(Примјена прописа)

На послове факторинга примјењују се одредбе закона којим се уређују облигациони односи, осим ако овим законом није другачије одређено.

Члан 5.
(Елементи факторинга и документација у факторингу)

(1) Елементи факторинга су:

а) тражбина,
б) аванс,
ц) факторинг гарантни фонд,
д) факторинг лимит,
е) камата која не може бити већа од важеће банкарске каматне стопе за краткорочне кредите,
ф) накнада која не може бити већа од 2% номиналног износа откупљене тражбине.
(2) У факторингу се може уговарати и административна накнада која, зависно од износа рачуна, не може бити већа од 50 КМ по сваком рачуну.
(3) Посао факторинга проводи се на основу сљедеће документације:
а) уговора о факторингу између субјеката факторинга којим се врши пренос и откуп тражбине на фактора, тј. повјериоца,
б) рачуна о испоруци робе и извршеним услугама са наруџбама, отпремницама и пријемницама робе, записницима о извршеним услугама, возним листама превозника, изводима отворених ставки са обавјештењима о доспијећу дуга на наплату и ургенцијама за плаћање, а код иностраног факторинга и извозна и увозна царинска документација, изјава о плаћеном ПДВ-у и царини, као и доказ о отвореном акредитиву,
ц) полиса осигурања и реосигурања, уколико су уговорене,
д) финансијских извјештаја и ревизорских извјештаја, као и остале документације везане уз кореспонденцију продавца са купцем као што су позиви и ургенције за плаћање, документација везана за процјену бонитета и кредитне способности дужника,
е) остале документације која може послужити као основ за доказивање да је роба стварно испоручена или услуга извршена као и документације за доказивање преноса тражбине.
(4) Наведена документација из става (3) овог члана користи се код утврђивања основаности тражбине од купца као и основе за пренос тражбине са продавца на фактора.

Члан 14.
(Појам и предмет обрнутог факторинга)

(1) Обрнути (добављачки) факторинг је посебна врста факторинга који се уговара између фактора и купца као дужника у којем фактор преузима обавезу плаћања купчевог недоспјелог будућег краткорочног новчаног дуговања према добављачима из основа уговора о продаји робе или пружаних услуга у земљи и иностранству.
(2) Обрнути факторинг се врши у складу са одредбама прописа којим су уређени облигациони односи.
(3) У обрнутом факторингу за преузимање испуњења дуга дужник није обавезан тражити сагласност повјериоца.
(4) У обрнутом факторингу фактор има право на наплату камате, накнаде, административне накнаде и других уговором утврђених трошкова факторинга.
(5) Фактор има право наплате од дужника у року дефинисаним уговором о обрнутом факторингу.
(6) Обрнути факторинг могу примјењивати само они субјекти који су дефинисани у члану 2. став (1) овог закона.

(7) Предмет обрнутог факторинга не може бити преузимање испуњења дуга на основу продаје робе или услуга за личне, породичне или потребе домаћинства, односно било каква продаја за готовину.
(8) На обрнути факторинг сходно се примјењују одредбе овог закона којима је уређен факторинг.

Члан 15.
(Форма и предмет уговора)

(1) Факторинг се може обављати само на основу уговора у писаној форми, закљученог између субјеката факторинга из члана 4. став (2) овог закона.
(2) Уговором о факторингу регулише се уступање или пренос постојеће или будуће, цијеле или дјелимичне, недоспјеле краткорочне новчане тражбине настале из основа уговора о продаји робе или пружања услуга у производњи, трговини и услугама као и тражбина настала на основу извођења инвестиционих радова и извоза производа и пружених услуга, закључене између лица из члана 2. став (1) овог закона.
(3) Будућа тражбина може бити предмет факторинга само уколико је у тренутку склапања уговора о факторингу довољно одредива, односно ако су у уговору о факторингу одређени повјерилац и дужник, највиши могући износ тих тражбина, те ако је назначен основ настанка тих будућих тражбина.
(4) Будућа тражбина је довољно одређена ако је у уговору о факторингу означено ко ће бити купац такве тражбине и колики је износ те тражбине.
(5) Одредба у уговору којом се врши пренос будуће тражбине производи правно дејство моментом настанка те тражбине.
(6) Предмет уговора о факторингу не може бити пренос тражбине на основу продаје робе или услуга за личне, породичне или потребе домаћинства, односно било каква продаја за готовину.
(7) У смислу одредби овог закона уговор чији предмет није дефинисан у складу са чланом 2. став (2) овог закона не сматра се уговором о факторингу.
(8) Уговор о факторингу не сматра се уговором о кредиту или зајму у смислу прописа који регулишу ову област.

Члан 16.
(Садржај уговора о факторингу)

(1) Уговор о факторингу обавезно садржи сљедеће елементе:
а) податке о уговорним странама,
б) врсту факторинга,
ц) основ и податке о тражбини која је предмет уговора,
д) износ и начин обрачуна плаћања и плаћање откупљене тражбине,
е) износ и обрачун накнаде фактору,
ф) обрачун камате и осталих трошкова,
г) обавезу обавјештавања купца о преносу тражбине,
х) евиденције и рокове реализације одредби из уговора,
и) начин рјешавања спорова,
ј) датум закључивања уговора и
к) потписе законских заступника сваке од уговорних страна или другог лица овлашћеног за потписивање уговора или пуномоћника ових лица.

(2) Агенција за банкарство Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Агенција) подзаконским актом детаљније ће прописати садржај уговора о факторингу.

Члан 18.
(Пренос тражбине)

(1) Продавац на основу уговора са купцем и примљеном наруџбом испоручује робу и издаје рачун купцу.
(2) Продавац може уговором своје тражбине пренијети на фактора, изузев ако је тај пренос забрањен овим законом или која је везана уз личност повјериоца, или која се, по својој природи, противи преношењу на другог.
(3) Уз захтјев за факторинг услугу продавац доставља фактору и документацију из члана 5. став (3) овог закона.
(4) Фактор може захтијевати од продавца да обезбиједи и изјаву купца да је примио робу и услуге према издатом рачуну, без приговора на њихове материјалне недостатке.
(5) За пренос тражбине са продавца на фактора није потребан пристанак купца, али је продавац дужан обавијестити купца о извршеном преносу тражбине на фактора уколико је то уговором предвиђено или уколико се не ради о скривеном факторингу.
(6) Уговор о факторингу производи учинке и без сагласности и изјаве купца из става (4) овог члана, осим ако другачије није уређено посебним законом.

Члан 19.
(Обавјештење о пријеносу тражбине)

(1) Продавац је обавезан у року пет дана од дана закључивања уговора са фактором обавијестити купца о истом. Купац је дужан у уговореном року умјесто продавцу платити фактору.
(2) Ако уговором није одређено ко је обавезан обавијестити купца о закљученом уговору о пријеносу тражбине, сматрат ће се да је то продавац.
(3) Обавјештење о пријеносу тражбине мора бити сачињено у писаној форми и садржавати информације о закљученом уговору о факторингу, датуму закључивања уговора, податке о фактору којем је купац обавезан извршити плаћање, као и инструкције за плаћање: број рачуна или бројеве рачуна, износ тражбина, валута плаћања и др.
(4) Обавјештење се сматра достављеним ако је упућено писаном кореспонденцијом, на електронски или неки други прикладан начин из којег се може утврдити идентитет пошиљаоца и пријем обавјештења.

Члан 25.
(Друштва за факторинг)

(1) Факторинг послове може обављати привредно друштво организовано као дионичко друштво (д.д.) или друштво са ограниченом одговорношћу (д.о.о.) са сједиштем у Федерацији.
(2) За обављање послова факторинга друштво мора имати одобрење издато од Агенције.

(3) Друштво се не може уписати у судски регистар прије добијања одобрења из става (2) овог члана.
(4) Осим субјеката из става (1) овог члана, послове факторинга може обављати и банка чије је пословање уређено по прописима који регулишу пословање банака у Федерацији. На банке које се баве пословима факторинга примјењују се поглавља I., II., III., IV. (члан 26. ст. (3), (4), (5) и (7)), V., VI., VII., VIII. и IX. овог закона.
(5) Пословима факторинга може се бавити и страна банка и страно правно лице, али искључиво у иностраном двофакторском систему, који имају важеће одобрење за обављање послова факторинга надлежног органа матичне земље.
(6) Израз "факторинг" и његове изведенице уписује у назив правног лица или користи у правном промету само оно друштво које је добило одобрење за обављање послова факторинга од Агенције.
(7) Друштва се могу удруживати у удружења друштава за факторинг која се оснивају као привредна интересна удружења или као неки други облик удруживања привредних субјеката у складу са посебним законом.
(8) Друштва не смију закључивати никакве писане или усмене уговоре са другим друштвима за факторинг или њиховим удружењима којима се може ограничити принцип слободног тржишног такмичења.
(9) Удружење друштава дужно је, на захтјев Агенције, ради провођења става (7) овог члана, доставити Агенцији свој статут, као и све споразуме, уговоре и друге опште акте.
(10) На друштва се примјењују одредбе закона којим се уређује оснивање, организација, пословање, управљање и престанак привредних друштава, осим ако овим законом није другачије одређено.

Члан 27.
(Основни капитал друштва за факторинг)

(1) Основни капитал друштва за факторинг које се оснива у Федерацији ради обављања послова факторинга не може износити мање од 750.000,00 КМ и у цијелости се мора уплатити у новцу.
(2) Друштво за факторинг је у обавези обезбиједити да висина капитала на дан састављања и презентовања финансијских извјештаја буде у висини која није мања од износа капитала из става (1) овог члана.
(3) У случају да се капитал друштва за факторинг смањи испод нивоа минималног износа капитала из става (2) овог члана, Агенција може том друштву за факторинг наложити неку од надзорних мјера прописаних одредбама овог закона.
(4) Агенција ће подзаконским актом прописати критеријуме и/или правила те додатне захтјеве за капитал друштва за факторинг.

Члан 43.
(Евиденција друштава за факторинг)

(1) Евиденцију друштава о издатим и одузетим одобрењима за обављање послова факторинга води Агенција.
(2) Евиденција обавезно садржи:
а) назив друштва за факторинг, адресу и регистарски број,
б) правни облик,

ц) структуру власништва, имена и пословне адресе чланова/дионичара са више од 5% дионица,
д) контакт податке, податке о контакт особи и интернет адресу,
е) адресу организационих дијелова у држави или у иностранству,
ф) имена и пословне адресе свих чланова управе, односно надзорног одбора,
г) чланство у мрежи и називе и адресе друштава чланица и повезаних друштава, односно упута о мјесту гдје је такав податак јавно доступан.

Члан 45.
(Скупштина друштва за факторинг)

(1) Скупштину друштва за факторинг чине дионичари или сви чланови друштва.
(2) У друштву за факторинг са једним дионичаром или са једним чланом који има учешће, овлаштења скупштине врши дионичар, односно члан друштва са једним учешћем.

Члан 46.
(Надзорни одбор друштва за факторинг)

(1) Друштво за факторинг мора имати надзорни одбор.
(2) Надзорни одбор друштва за факторинг састоји се од најмање три члана.
(3) Оснивачким актом друштва за факторинг може се одредити да надзорни одбор има више чланова, али њихов број мора бити непаран.

Члан 47.
(Услови за обављање функције члана надзорног одбора друштва за факторинг)

(1) За члана надзорног одбора друштва за факторинг може бити изабрано или именовано лице које има добар углед, одговарајуће стручне квалификације и искуство за надзирање вођења послова друштва за факторинг.
(2) Сматра се да је услов из става (1) овог члана испуњен ако лице има релевантно искуство стечено у руковођењу пословима или у пословима надзора над вођењем послова друштва за факторинг или другог привредног друштва упоредиве дјелатности са пословима из дјелатности друштва за факторинг.
(3) Агенција може наложити друштву за факторинг сазивање скупштине друштва за факторинг и предлагање опозива члана надзорног одбора друштва за факторинг ако:
а) члан надзорног одбора крши или не обавља своје дужности одређене овим и другим законима те прописима донесеним на основу тих закона,
б) постоји или наступи запрека за именовање или избор члана надзорног одбора,
ц) члан надзорног одбора не испуњава услове из ст. (1) и (4) овог члана.
(4) Агенција ће детаљније прописати услове које морају испуњавати чланови надзорног одбора друштва за факторинг.

Члан 50.
(Управа друштва за факторинг)

(1) Управа организује рад и руководи пословањем, заступа и представља друштво за факторинг и одговара за законитост пословања.

(2) Управа друштва за факторинг мора имати најмање два члана који воде послове и заступају друштво, а чине је директор и најмање један извршни директор који воде послове и заступају друштво.
(3) Чланови управе друштва за факторинг морају бити у радном односу са пуним радним временом у друштву.
(4) Управа друштва за факторинг може овластити прокуристу (једног или више њих) за заступање друштва, односно склапање уговора и предузимање правних радњи уиме и за рачун друштва које произлазе из дјелатности друштва, али само заједно са барем једним чланом управе друштва.
(5) Оснивачким актом друштва за факторинг утврђују се услови које треба испуњавати лице којем се даје прокура, овлашћени орган за додјелу прокуре, врста и начин давања прокуре, обим овлашћења из прокуре, укључујући и ограничења у предузимању радњи од прокуристе.

Члан 57.
(Одбор за ревизију)

(1) У друштвима за факторинг која су регистрована као дионичка друштва обавезно се формира одбор за ревизију.
(2) Одбор за ревизију има најмање три члана.
(3) Поступак избора, именовања, разрјешења, састав и начин одлучивања одбора за ревизију утврђују се статутом дионичког друштва.

Члан 60.
(Субјекти иностраног факторинга)

(1) Субјекти иностраног факторинга су:
а) продавац - извозник робе који своју тражбину од купца, насталу на основу уговора о продаји робе или пружања услуга, преноси на извозног фактора,
б) извозни фактор који је у земљи продавца као купац тражбине,
ц) увозни фактор у земљи купца као кореспондентни фактор,
д) купац - увозник робе.
(2) Субјекти иностраног факторинга дужни су да се придржавају општих правила и рокова које примјењују струковна удружења за инострани факторинг, нарочито Factors Chain International (у даљем тексту: FCI) и/или International Factors Group (у даљем тексту: IFG).

Члан 62.
(Пренос тражбине у извозном факторингу)

(1) Продавац на основу примљене наруџбе од купца и уговора о продаји робе испоручује робу купцу и издаје извозни рачун. Уз захтјев за извозну факторинг услугу извозном фактору заједно предаје на увид наруџбеницу и отпремницу.
(2) Извозни фактор утврђује основаност и вјеродостојност тражбине продавца према купцу, изражава интерес за откуп понуђене тражбине и прослеђује примљену документацију из става (1) овог члана увозном фактору.
(3) Увозни фактор дужан је провјерити бонитет и кредитну способност купца и одобрити покриће, тј. дати изјаву о одговорности за наплату извозне тражбине од купца извозном фактору.

Члан 63.
(Уговор о двофакторском факторингу у иностраном факторингу)

(1) Извозни фактор позива продавца да комплетира документацију у складу са чланом 5. став (3) овог закона и приступи закључивању уговора о извозном факторингу.
(2) Датум закључивања уговора о преносу тражбине између продавца и извозног фактора сматра се датумом преноса тражбине на извозног фактора.
(3) Извозни фактор након закључења уговора из става (2) овог члана дужан је да обавијести о потпису уговора са продавцем кореспондентног увозног фактора у земљи купца, а затим и да са њим закључи уговор о двофакторском факторингу.
(4) Увозни фактор обавезан је да обавијести купца о потписаном међуфакторском уговору са извозним фактором, као и о његовој обавези да у уговореном року умјесто продавцу пренесено потраживање плати увозном фактору.
(5) Уговором о факторингу између продавца и извозног фактора уговара се износ аванса од номиналне вриједности извозне тражбине који се исплаћује продавцу, камата на исплаћени аванс коју зарачунава извозни фактор, накнада и трошкови фактора, као и начин плаћања камате и накнаде.

Члан 68.
(Финансијско извјештавање)

(1) Друштво за факторинг обавезно је сачињавати и презентовати финансијске извјештаје у складу са одредбама прописа о рачуноводству и ревизији Федерације као и у складу са Међународним рачуноводственим стандардима и Међународним стандардима финансијског извјештавања.
(2) Друштво за факторинг мора организовати своје пословање и водити пословне књиге, пословну документацију, те остале евиденције на начин који омогућује провјеру да ли друштво послује у складу са важећим прописима и стандардима струке.
(3) Друштво за факторинг има обавезу да:
а) води уредну и ажурну евиденцију коју је дужно показати у поступку надзора над пословањем друштва,
б) обавијести продавца о реализацији појединих одредби уговора о факторингу и доставља му исправе на књижење.
(4) Друштво за факторинг и продавац дужни су на основу документације из члана 5. став (3) овог закона да изврше у својим књиговодствима одговарајућа књижења и чувају је и архивирају у складу са рачуноводственим прописима Федерације.

Члан 69.
(Ревизија финансијских извјештаја)

(1) Годишње финансијске извјештаје друштва за факторинг мора ревидирати друштво за ревизију на начин и под условима одређеним прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија те правилима ревизорске струке, ако овим законом и прописима донесеним на основу овог закона није другачије прописано.

(2) Друштво за факторинг дужно је да Агенцији достави ревидиране годишње финансијске извјештаје из члана 68. став (1) овог закона у року 15 дана од датума издавања ревизорског извјештаја.
(3) Исто друштво за ревизију може ревидирати највише пет узастопних годишњих финансијских извјештаја друштва за факторинг.
(4) Агенција од ревизора може тражити додатна објашњења у вези са ревидираним годишњим финансијским извјештајима, односно другим ревидираним извјештајима друштва за факторинг.
(5) Ако Агенција утврди да ревизија извјештаја друштва за факторинг није обављена или да ревизорски извјештај није састављен у складу са овим законом, прописима донесенима на основу овог закона, прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, те правилима ревизорске струке, или ако извршеним надзором пословања друштва или на други начин утврди да ревизорски извјештај о извјештајима друштва за факторинг није заснован на истинитим и објективним чињеницама, може одбити ревизорски извјештај и захтијевати од друштва за факторинг да ревизију обаве овлашћени ревизори другог друштва за ревизију, а на трошак тог друштва.
(6) Исто друштво за ревизију не може обављати ревизију финансијских извјештаја друштва за факторинг ако је у години за коју су састављени финансијски извјештаји истом друштву за факторинг пружало услуге из подручја финансија, рачуноводства, интерне ревизије, процјене вриједности друштва за факторинг, његове имовине и обавеза, пореског и осталог пословног савјетовања, те обављало за њега послове судског вјештачења.
(7) Исто друштво за ревизију не може преузети нити му друштво за факторинг може повјерити обављање ревизије својих финансијских извјештаја ако је друштво за ревизију у претходној години више од половине својих укупних прихода остварило обављањем ревизије финансијских извјештаја тог друштва.
(8) Друштво за факторинг дужно је да обавијести Агенцију о друштву за ревизију које је изабрало за обављање ревизије финансијских извјештаја за пословну годину на коју се ревизија односи најкасније у року осам дана од када је донесена одлука о избору.

Члан 71.
(Надзор над друштвима за факторинг)

(1) У смислу одредби овог закона надзор представља провјеру да ли субјекти који обављају послове факторинга послују у складу са одредбама овог закона, као и са подзаконским актима донесеним на основу њих, затим у складу са прописима о управљању ризицима, властитим правилима и стандардима, правилима струке на начин који омогућава уредно функционисање друштва за факторинг, те спровођење мјера и активности ради отклањања утврђених незаконитости и неправилности.
(2) Основни циљеви надзора су провјера законитости, процјена сигурности и стабилности пословања друштва, а ради заштите интереса клијента и јавног интереса, доприноса стабилности финансијског система, те успостављање и очување повјерења у тржиште факторинга.

Члан 98.
(Тежи прекршаји друштва за факторинг)

(1) Новчаном казном у износу од 50.000,00 КМ до 100.000,00 КМ биће кажњено за прекршај друштво за факторинг ако:
а) обавља дјелатности супротно одредбама члана 26. овог закона,
б) стиче квалификовано учешће у другом правном лицу супротно одредби члана 38. став (1) овог закона,
ц) изврши пренос факторинг пословања супротно одредбама члана 41. став (6) овог закона,
д) не добије сагласност Агенције у складу са одредбама члана 42. став (1) овог закона,
е) функцију члана управе друштва за факторинг обавља лице које није добило сагласност Агенције за обављање функције члана управе друштва за факторинг у складу са одредбом члана 52. став (1) овог закона,
ф) члан управе друштва за факторинг не испуњава обавезе у складу са одредбама члана 56. овог закона,
г) не управља ризицима у пословању у складу са одредбама члана 65. овог закона,
х) не организује интерну ревизију у складу са одредбама члана 66. овог закона,
и) не организује пословање и вођење пословних књига, као и да не саставља годишње финансијске извјештаје у складу са одредбама члана 68. овог закона,
ј) не достави ревидиране годишње финансијске извјештаје у складу са одредбом члана 69. став (2) овог закона,
к) не омогући овлашћеним лицима Агенције провођење надзора у складу са одредбама члана 72. став (4) овог закона,
л) не омогући овлашћеним лицима Агенције провођење надзора у складу са одредбама чл. 78., 79. и 80. овог закона,
м) не поступи по рјешењу Агенције о отклањању утврђених незаконитости и неправилности или о престанку незаконитог поступања из члана 90. овог закона,
н) не поступи по рјешењу Агенције из члана 93. овог закона,
о) изврши пренос факторинг пословања супротно одредбама члана 41. став (5) овог закона.
(2) Одговорно лице у друштву за факторинг биће кажњено за прекршаје из става (1) овог члана новчаном казном у износу од 5.000,00 КМ до 15.000,00 КМ.

Члан 99.
(Лакши прекршаји друштва за факторинг)

(1) Новчаном казном у износу од 10.000,00 КМ до 25.000,00 КМ биће кажњено за прекршај друштво за факторинг ако:
а) уговор о факторингу није састављен у складу са одредбама члана 16. овог закона,
б) о сазнању стицања и отуђења квалификованог учешћа у друштву за факторинг не обавијести Агенцију у складу са одредбом члана 31. овог закона,
ц) приликом именовања чланова надзорног одбора поступи супротно одредбама члана 46. овог закона,
д) приликом именовања чланова надзорног одбора поступи супротно одредбама члана 47. овог закона,

е) не осигура подношење захтјева за издавање сагласности за обављање функције члана управе доношењем одлуке или издавањем сагласности у складу са одредбом члана 52. став (2) овог закона,
ф) не поступи у складу са одредбом члана 52. став (7) овог закона,
г) не обавијести Агенцију о изабраном ревизорском друштву у складу са одредбом члана 69. став (8) овог закона,
х) не обавијести Агенцију у складу са одредбама члана 70. овог закона,
и) не поступи у складу са одредбама члана 104. ст. (1), (3) и (4) овог закона.
(2) Одговорно лице у друштву биће кажњено за прекршаје из става (1) овог члана новчаном казном у износу од 2.000,00 КМ до 5.000,00 КМ.